

سرشناسه:	ملکی، سید ابراهیم، ۱۳۴۶-
عنوان و نام پدیدآور: سیر تاریخی غدیر و جانشینان انبیاء الهی ﷺ و جانشینی رسول اکرم ﷺ / مولف سید ابراهیم ملکی، مرتضی فدای اصفهانی.	
مشخصات نشر:	قم: نور الامین، ۱۳۹۹.
مشخصات ظاهری:	ص. ۱۱۱؛ ۵/۲۱×۴/۵ س.م.
شابک:	۷۰۵-۷۱۵۶-۶۲۲-۹۷۸-۲۲۰۰۰
وضعیت فهرست نویسی:	فیضا
یادداشت:	کتابنامه: ص. [۱۰۷] - ۱۱۱؛ همچنین به صورت زیرنویس.
موضوع:	غدیر خم
موضوع:	Ghadir
موضوع:	علی بن ابی طالب ﷺ، امام اول، ۲۳ قبل از هجرت - ۴۰ ق
--- اثبات خلافت	
موضوع:	Ali ibn Abi -talib, Imam I, 600-661 --- *Proof of caliphate
موضوع:	محمد ﷺ، پیامبر اسلام، ۵۳ قبل از هجرت - ۱۱ ق. --- خطبه ها
موضوع:	Muhammad, Prophet --- *Public speaking
شناسه افزوده:	فدایی اصفهانی، مرتضی، ۱۳۵۴ -
رده بندی کنگره:	BP ۲۲۳/۵
رده بندی دیوبی:	۲۹۷/۴۵۲
شماره کتابشناسی ملی:	۷۵۶۰۱۱۶

سیر تاریخی غدیر و جانشینان انبیاء الهی ﷺ و جانشینی رسول اکرم ﷺ

مؤلف: سید ابراهیم ملکی و مرتضی فدای اصفهانی

چاپ اول: ۱۳۹۹ / ش ۱۴۴۲ / ق

ناشر: نور الامین

● چاپ: چاپخانه دیجیتال المصطفی ● قیمت: ۲۴۰۰۰ ریال ● شمارگان: ۵۰۰

با تشکر از دست اندکارانی که ما را در تولید این اثر یاری رساندند.

● مدیر انتشارات: مصطفی نوبخت

● ناظر گرافیک: مسعود مهدوی

● مدیر تولید: عجفر قاسمی ابهری

● ناظر فنی: سید محمد رضا عجفری

pub.nooralamin@gmail.com

همه حقوق برای ناشر محفوظ است

هیگونه نسخه برداری اعم از کپی برداری و یا نویسی و انتشار، اسکن، ذخیره کامپیوتری، ترجمه به زبان های دیگر و ساخت فایل صوتی کتاب بدون مجوز کنگره انتشار منع، نشر عمومی و از طریق مراجعت قانونی، قابل پنگیری است.

شماره تماس:

همراه: ۰۹۰۱۵۸۲۱۷۶۳ / خط ثابت: ۰۲۵۳۷۸۳۹۳۰۹ داخلي ۴۱ و ۲۱۵

سیر تاریخی غدیر

و جانشینان انبیاء الهی ﷺ

و جانشینی رسول اکرم ﷺ

سید ابراهیم ملکی

مرتضی فدایی اصفهانی

معارف اسلامی ناب، نیاز بشر تشنه معنویت امروز است. در این دوران، که بسیاری آن را عصر پایان جهان می‌دانند، گرایش به دین و معنویت، سرعهتی شگفت یافته است. در این میان، اسلام بیشترین سهم را از این گرایش به دین دارد و چرا چنین نباشد؟ اسلام، دین انسانی زیستن، عدالت‌پروری و عشق به همنوع است و بشر این عصر، این گوهر گمشده را در اسلام ناب یافته است.

از سوی دیگر، گسترش پُرستانه رسانه‌ها و ابزارهای انتشار اطلاعات، بی‌وقفه موجب پدید آمدن پرسش‌ها و شباهات جدیدی می‌شود که تا اندکی پیش از این، هیچ‌یک از آنها قابل تصور نبود. این انفجار اطلاعات، به‌ویژه در دنیای مجازی، اغلب فرصت ژرف‌اندیشی را از انسان سلب می‌کند و همین موجب شناخت نادرست یا ناقص از بسیاری امور، به‌ویژه مفاهیم و معارف دینی می‌گردد.

بنابراین، تبلیغ و نشر مؤثر معارف اسلامی ناب، رسالت خطیری است که بر عهده همه متولیان این امر می‌باشد. بدون تلاش خالصانه و آگاهانه برای رسیدن به این هدف، پتانسیل عظیمی که در گرایش بشر به معنویت در این عصر پدید آمده است، به هدر خواهد رفت.

نشر «نورالامین»، به سهم خود می‌کوشد تا بخش اندکی از رسالت عظیم نشر معارف اسلامی ناب را به بهترین شکل ممکن انجام دهد و در این راستا از پیشنهادها و انتقادهای همه فرهیختگان این عرصه، برای غنا بخسیدن به آثار خود استقبال می‌کند.

نورالامین

پیش‌گفتار

خدای متعال را سپاس‌گزاریم که در دهه‌های اخیر به برکت انقلاب اسلامی، پژوهش‌های مؤثر و ماندگاری در زمینه غدیر و اثبات حقانیت مکتب تشیع صورت گرفته است. هرچند تمام تلاش‌های صورت گرفته تاکنون، ارزنده و قابل استفاده هستند، اما به نظر می‌رسد از زاویه سیر تاریخی و بررسی موارد مشابه، کمتر به موضوع غدیر پرداخته است، در اثر حاضر که به همت پژوهشگران جامعه المصطفی العالمیه نمایندگی اصفهان سامان یافته است، سعی گردیده تا به نمونه‌های تاریخی معرفی جانشین در بین انبیاء الهی اشاره گردد. همچنین سابقه تلاش‌های پیامبر اکرم ﷺ در معرفی امام علی علیه السلام به عنوان جانشین خویش و سیر این اعلام ترسیم شده و با تطبیق آن بر خطابه شریف غدیر نشان داده شده است که تمام تلاش‌های پیامبر اکرم ﷺ در این راه، در این خطبه شریف تجلی یافته است.

از همه اساتید گرانقدر حجج اسلام؛ حسن حق شناس، حمید الهی دوست، دکتر ابراهیم رضایی آدریانی، سید عبدالله موسویان، محمدرضا کاظمی که در خلق این اثر همکاری نمودند، به ویژه دکتر مرتضی فدایی

اصفهانی عضو هیئت علمی جامعه المصطفی ﷺ که در اصل تألیف بیشترین همت را گماردند صمیمانه تشکر و قدردانی نمایم. ان شاء الله همه عزیزان تحت عنایات خاص مولی الموحدین حضرت امیرالمؤمنین امام علیؑ بوده باشند.

سید ابراهیم ملکی
ذی الحجه الحرام ۱۴۴۱ هـ ق
مردادماه ۱۳۹۹ ش

فهرست

۱۱	مقدمه
۱۳	بخش اول: جانشینی پیامبران از دیدگاه آموزه‌های دینی و تاریخ
۱۳	حضرت آدم ﷺ
۱۴	حضرت نوح ﷺ
۱۵	حضرت موسی ﷺ
۱۶	حضرت عیسی ﷺ
۱۶	خاتم پیامبران ﷺ
۱۷	پیشینه مخالفت با اوصیای پیامبران
۱۹	بخش دوم: سیر اعلام جانشینی امیر مؤمنان امام علیؑ
۱۹	۱. حدیث روز هشدار
۲۱	۲. احادیث وصایت
۲۲	الف) دوازده وصی
۲۲	ب) وجوب اطاعت از اوصیا
۲۳	۳. احادیث وراثت
۲۵	۴. احادیث خلافت
۲۶	الف) جانشین پیامبر پس از او
۲۷	ب) خاصف النعل
۲۸	۵. حدیث منزلت

۳۰	تровер شخصیت
۳۱	۶. احادیث امارت
۳۲	الف) راهبر به صراط مستقیم
۳۳	ب) امیر نیکوکاران
۳۴	۷. احادیث امامت
۳۵	۸. احادیث ولایت
۳۶	الف) علی، ولی هر مؤمن
۳۶	ب) شواهد تاریخی کاربرد واژه «ولی» در معنای ولی امر
۳۷	ج) جلوه ولایت در آیات قرآن
۳۸	۹. احادیث هدایت
۳۹	۱۰. احادیث علم
۴۱	۱۱. حدیث دوازده جانشین
۴۶	۱۲. حدیث سفینه
۴۸	۱۳. حدیث ثقلین
۵۰	۱۴. حدیث غدیر
۵۳	الف) علامه امینی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small> و الغدیر
۵۳	ب) واقعه غدیر به نقل از علامه امینی <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>
۵۶	آخرین تلاش‌های پیامبر برای تعیین جانشین
۵۶	الف) درخواست برگه و دوات
۵۷	ب) روانه کردن سپاه اسماء
۵۹	بخش سوم: تجلی تلاش‌های پیامبر اکرم ﷺ در خطبه غدیر
۵۹	۱. تجلی حدیث یوم الانذار در خطبه غدیر
۶۰	۲. تجلی حدیث وصیت در خطبه غدیر
۶۱	۳. تجلی حدیث وراثت در خطبه غدیر
۶۲	۴. تجلی حدیث خلافت در خطبه غدیر
۶۳	۵. تجلی حدیث منزلت در خطبه غدیر

۶۴	تجلی احادیث امارت در خطبه غدیر
۶۵	تجلی حدیث امامت در خطبه غدیر
۶۷	تجلی احادیث ولایت در خطبه غدیر
۶۷	اول) تأکیدات مکرر بر وجوب ولایت پذیری (۴۰ مرتبه)
۷۲	دوم) دلایل وجوب ولایت پذیری (۲۴ مورد)
۷۶	انعکاس احادیث هدایت در خطبه غدیر
۷۷	۱۰. تجلی احادیث علم در خطبه غدیر
۷۸	۱۱. تجلی احادیث دوازده جانشین در خطبه غدیر
۹۲	۱۲. تجلی حدیث سفینه در خطبه غدیر
۹۵	۱۳. تجلی حدیث ثقلین در خطبه غدیر
۹۶	۱۴. تجلی موضوع مهدویت در خطبه غدیر
۹۸	الف) ذکر نام آخرین امام و وصی (۶ مرتبه)
۹۹	ب) ظهور آخرین امام و ویزگی های ایشان (۳۴ جمله)
۱۰۳	وظایف تبلیغی و آموزشی، در مورد خطابه غدیر (۲۱ مورد)
۱۰۷	کتابنامه

مقدمه

تجلى نور بی مانند «غدیر» روش‌تر از آن است که گذر زمان بتواند از تابندگی آن کم کند یا شعاع آن را فروکاهند. به عکس، هر چه بشر بالنده‌تر می‌شود، به زوایای نوینی از غدیر پی می‌برد.

پژوهش پیش رو با نظرداشت اختصار و با استناد به منابع فریقین، دو مهم را واکاوی می‌کند: یکی جانشینان انبیای پیشین و دیگری تلاش‌های بی‌وقفه پیامبر اکرم ﷺ برای معرفی امام علیؑ به عنوان ولیٰ مؤمنان.

هدف از طرح موضوع اول، اثبات این حقیقت است که غدیر و معرفی جانشین توسط پیامبر اکرم ﷺ گرچه امری معقول و ضروری بوده، در سیره پیامبران گذشته نیز سابقه داشته و اقدام جدیدی نبوده است. موضوع دوم نیز پاسخ به این باور نادرست است که پیامبر در طول ۲۳ سال نبوت خود، از معرفی جانشین غافل بوده و در ماه‌های پایانی عمر شریف خود به این موضوع توجه نموده است! هرگز چنین نبوده؛ بلکه آن حضرت در مناسبت‌های مختلف و با عبارات و کلمات متعدد و غیرقابل تأویل به این موضوع پرداخته‌اند؛ به گونه‌ای که حتی اگر غدیر هم نبود، اقدامات قبلی آن حضرت حجت را برابر همگان تمام کرده است. با توجه به آن که

پژوهش حاضر در چهار بخش سامان یافته دو موضوع اول در بخش اول و دوم منعکس شده است و در بخش سوم نشان داده شده است که تمام تلاش های پیامبر اکرم ﷺ در طول مدت رسالت و اعلام جانشین خویش، در خطابه گران سنگ غدیر تجلی است. در بخش چهارم کتاب، متن خطبه غدیر آورده شده است که جهت بهره برداری بیشتر نکاتی تقدیم می گردد؛ اطلاعات مربوط به متن خطبه:

الف) متن اصلی از کتاب «احتجاج علی اهل اللجاج» طبرسی مجلد اول صفحه ۵۸ تا ۶۷ است.

ب) مواردی که در پرانتز قرار گرفته مربوط به منابعی غیر از کتاب احتجاج می باشد که منبع در پاورقی ذکر گردیده است.

ج) در خطبه شریف غدیر ۶۰ مرتبه تعبیر «مَعَاشِرُ النَّاسِ» آمده است. البته در مرتبه دوم و پانزدهم به جای تعبیر «مَعَاشِرُ النَّاسِ»، تعبیر «اَيْهَا النَّاسُ» آمده است، که این موارد در بخش چهارم کتاب با شماره مشخص گردیده است و موجب تسهیل استناده هی مطالب بخش سوم گردیده که در پاورقی ها آدرس بخش مورد نظر از خطبه آورده شده است، همچنین خطبه شریف به ۱۴ بخش تقسیم شده و برای هر بخش عناوین مناسبی اصطیاد گردیده است.

د) با توجه به آن که در خطبه شریفه آیات متعددی از قرآن مورد استناد قرار گرفته است، آیات مورد نظر در متن با فونت مجزا مشخص گردیده و در پاورقی ها آدرس آیات ذکر شده است.

ه) ترجمه از کتاب خطابه غدیر تأليف محمد باقر انصاری است که اندکی در آن تصرف شده و مواردی که در کروشه قرار گرفته جهت روان تر شدن ترجمه، به متن اضافه گردیده است.

بخش اول

جانشینی پیامبران از دیدگاه آموزه‌های دینی و تاریخ

پیامبر خدا ﷺ در روایتی فرمود: خداوند متعال ۱۲۴ هزار پیامبر داشت که من سرور و برترین و گرامی‌ترین آنان نزد خداوند عز و جل هستم و هر پیامبری وصی‌ای دارد که به امر خداوند که یادش بلند باد، او را وصی قرار می‌دهد و وصی‌من، علی بن ابی طالب، سرور و برتر و گرامی‌ترین اوصیا نزد خداوند عز و جل است.^۱

حضرت آدم ﷺ

پیامبر خدا ﷺ فرمود: آدم از خدای عز و جل خواست که وصی صالحی برای او قرار دهد؛ پس خداوند به او وحی کرد که: «من، پیامبران را با نبوت، گرامی داشتم؛ سپس جمعی را از میان خلقم برگزیدم و برگزیدگان آن‌ها را اوصیا قرار دادم. ای آدم! شیث را وصی قرار بده»، و آدم پرسش شیث را که همان هبة الله بود، وصی قرار داد.^۲

۱. «عنه ﷺ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى مِائَةً أَلْفَ نَبِيٍّ وَأَرْبَعَةَ وَعُشْرِينَ، أَلْفَ نَبِيٍّ، أَنَا سَيِّدُهُمْ وَأَفْضَلُهُمْ وَأَكْرَمُهُمْ عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَلِكُلِّ نَبِيٍّ وَصِيٌّ أَوْصَى إِلَيْهِ بِأَمْرِ اللَّهِ تَعَالَى ذِكْرُهُ، وَإِنَّ وَصِيَّيِّ عَلَيَّ بَنَ أَبِي طَالِبٍ لَسَيِّدُهُمْ وَأَفْضَلُهُمْ وَأَكْرَمُهُمْ عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ». (من لا يحضره الفقيه، ج ۴، ص ۱۸۰، ح ۵۴۰۷).

۲. «رسول الله ﷺ: إِنَّ آدَمَ ﷺ سَأَلَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ يَجْعَلَ لَهُ وَصِيًّا صَالِحًا، فَأَوْحَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ

حضرت نوح ﷺ

امام صادق علیه السلام می فرماید: نوح پا نصد سال پس از توفان زیست. سپس جبرئیل [از جانب پروردگار] به نزدش آمد و گفت: «ای نوح! نبوت تمام شده و روزگارت به سر آمده است. حال، اسم اکبر، میراث علمی و آثار علم نبوی را که با خود داری، به پسرت سام بسپار؛ چرا که من زمین را ونمی گذارم، جز این که در آن عالمی باشد که به وسیله او طاعت و هدایت شناخته شود و در فاصله میان وفات یک پیامبر تا بعثت پیامبر بعدی، نجات بخش باشد و مردم راجز با حجّتی برای خودم و دعوتگری به سویم و هدایتگری به راهم و دانایی به کارم، وانمی گذارم؛ زیرا من حکم کرده‌ام که برای هر قوم، هدایتگری قرار دهم که با او سعادتمندان راهداشت کنم و او حجّتم بر شقاوی‌مندان باشد».

پس نوح، اسم اکبر و میراث علمی و آثار علم نبوی را به سام سپرد؛ اما نزد حام و یافث، علمی که از آن بهره جویند، نبود. نوح آنان را به هود بشارت و به پیروی از او فرمان داد و به آنان دستور داد تا هر ساله وصیت را بگشایند و در آن بنگردند و این [روز بازگشایی]، عید آنان باشد.^۱

إِلَيْهِ: إِنِّي أَكْرَمُتُ الْأَنْبِيَاءَ بِالنُّبُوَّةِ، ثُمَّ أَخْتَرْتُ مِنْ حَلَقِي خَلْقًا وَجَعَلْتُ خِيَارَهُمُ الْأَوْصِيَاءَ. فَأَوْحَى اللَّهُ تَعَالَى ذِكْرَهُ إِلَيْهِ: يَا آدُمُ اوصِ إِلَى شَيْثٍ. فَأَوْصَى آدُمُ عَلَيْهِ إِلَى شَيْثٍ وَهُوَ هِبَّةُ اللَّهِ بْنُ آدَمَ». (کمال الدین: ص ۲۱۲، ح ۱، الأُمَالِي للطوسی: ص ۴۴۲، ح ۹۹۱).

۱. الإمام الصادق علیه السلام: عاش نوح علیه السلام بعد الطوفان خمسينات سنة، ثم أنأه جبرئيل علیه السلام فقال: يا نوح، إن الله قد انقضت نبوتك، واستكملت أيامك، فانظر إلى الاسم الأكابر وميراث العلم وأثار علم التوبة التي معك، فادفعها إلى ابنك سام، فإنه لا ترث الأرض إلا وفيها عالم تعرف به طاعتي، ويعرف به هداي، ويكون نجاة فيما بين مقتضي النبي ومبعث النبي الآخر، ولم أكن أترأك الناس بغير حجة لي، وداع إلي، وهاد إلى سبيلي، وعارف بأمرني، فإني قد قضيتك أن أجعل لك كل قوم هادياً أهدي به السعادة، ويكون حجّة لي على الأشيقاء.

حضرت موسی ﷺ

امام صادق علیه السلام فرمود: موسی، یوشع بن نون راوصی قرار داد و یوشع بن نون، فرزند هارون راوصی قرار داد و پسر خود و پسر موسی راوصی نکرد؛ چرا که انتخاب، با خداوند متعال است و از میان مردمان، هر کس را بخواهد، برمی‌گزیند.^۱

در کتاب تاریخ یعقوبی چنین آمده است: و چون وفات موسی علیه السلام نزدیک شد، خدای عز و جل به او فرمان داد که یوشع بن نون را که از تیره یوسف بن یعقوب علیه السلام بود، به قبه زمان^۲ درآورد و تقدیسش کند و دستش را بر بدن او بگذارد تا برکت در آن راه یابد و او راوصی قرار دهد تا پس از روی، در میان بنی اسرائیل کار را بر عهده بگیرد. پس موسی علیه السلام چنین کرد و چون موسی علیه السلام درگذشت، یوشع از پس او کار را در بنی اسرائیل بر عهده گرفت.^۳

قال: فَدَفَعَ نُوحٌ الْاسْمَ الْأَكْبَرَ وَمِيرَاثَ الْعِلْمِ وَآثَارَ عِلْمِ النُّبُوَّةِ إِلَى سَامٍ، وَأَمَا حَامٌ وَيَافِثٌ فَلَمْ يَكُنْ عِنْدَهُمَا عِلْمٌ يَنْتَفَعُانِ بِهِ.

قال: وَبَشَّرَهُمْ نُوحٌ بِهُودٍ عَلَيْهِ، وَأَمْرَهُمْ بِاتِّبَاعِهِ، وَأَمْرَهُمْ أَنْ يَفْتَحُوا الْوَصِيَّةَ فِي كُلِّ عَامٍ، وَيَنْتُرُوْفِيهَا وَيَكُونُ عِيَادَهُمْ». (الکافی، ج ۸، ص ۲۸۵، ح ۴۲۰).

۱. الإمام الصادق علیه السلام: أوصى موسی علیه السلام إلى یوشع بن نون، وأوصى یوشع بن نون إلى ولد هارون ولم یوصی إلى ولد هارون إلى ولد موسی، إن الله تعالى له الحسیرة، يختار من يشاء من يشاء». (الکافی، ج ۱، ص ۲۹۳، ح ۳).

۲. قُبَّه زمان، معبد گبدی شکل بنی اسرائیل بوده است که موسی و هارون علیهم السلام آن را در صحرای «تیه» و به فرمان خداوند بنا کردند. برخی (مانند کفععی)، آن را همان «بیت المقدس» می‌دانند و برخی (مانند فرید و جدی) آن را همانند «قبة الشهادة» دانسته‌اند که خیمه‌ای از کتان بود و تابوت عهد را با آن می‌پوشاندند (ر.ک: بحار الأنوار، ج ۹۰، ص ۱۱۹، دائرة المعارف القرن العشرين، ج ۷، ص ۶۰۲)، به نقل از دانش نامه امیر المؤمنین علیه السلام بر پایه قرآن، حدیث و تاریخ؛ ج ۱؛ ص ۵۸۱).

۳. وکان موسی لما حضرته وفاته أمره الله عزوجل أن يدخل یوشع بن نون وكان یوشع بن

حضرت عیسیٰ ﷺ

پیامبر خدا ﷺ فرمودند: عیسیٰ بن مریم، شمعون بن حمّون صفا را وصیٰ خود قرار داد.^۱ همچنین فرمودند: عیسیٰ بن مریم به آسمان، بُرده شد، در حالی که از قومش پیمان گرفته بود که به وصیّش شمعون بن حمون صفا، وفادار بمانند.^۲

امام علیؑ می‌فرماید: یهود، هفتاد و یک فرقه شدند: هفتاد فرقه از آنان در آتشند و فرقه‌ای که نجات یافته، در بهشت است و آن، فرقه‌ای است که از یوشع بن نون، وصیٰ موسیٰ ﷺ، پیروی کرد، و مسیحیان، هفتاد و دو فرقه شدند: هفتاد و یک فرقه در آتشند و یکی در بهشت است و آن، فرقه‌ای است که از شمعون، وصیٰ عیسیٰ ﷺ، پیروی کرد.^۳

خاتم پیامبران ﷺ

در کتاب فضائل الصحابة به نقل از انس بن مالک آمده است: به سلمان

نونِ من شعبِ یوسف بن یعقوب إلی قبة الرّمان، فَيَقَدَّسَ عَلَيْهِ، وَيَضْعَ يَدَهُ عَلَى جَسَدِه لِتَسْحَوَّلَ فِيهِ بَرَكَتُهُ، وَيُوصِيهُ أَنْ يَقُومَ بَعْدَهُ فِي تَبَّیِ إِسْرَائِیْلَ، فَفَعَلَ مُوسَى ذَلِیْکَ، فَلَمَّا مَاتَ مُوسَى قَامَ یوشعُ بَعْدَهُ فِي تَبَّیِ إِسْرَائِیْلَ...». (تاریخ الیعقوبی، ج ۱، ص ۴۶).
۱. رسول الله ﷺ: «أوصي عيسى بن مريم إلى شمعون بن حمّون الصّفا». (کمال الدین: ص ۲۱۳، ح ۱، الأمالی للطوسی: ص ۴۴۳، ح ۹۹۱).

۲. عنه ﷺ: لَقَدْ رُفِعَ عِيسَى بْنُ مَرْيَمَ إِلَى السَّمَاءِ، وَقَدْ عَاهَدَ قَوْمَهُ عَلَى الْوَفَاءِ لِوَصِيِّهِ شَعْوَنَ بْنَ حَمْوَنَ الصَّفَا». (معانی الأخبار: ص ۳۷۲، ح ۱).

۳. «الإمام علیؑ: افترقت اليهود على إحدى وسبعين فرقةً: سبعون منها في النار، وواحدةٌ ناجيةٌ في الجنة وهي التي اتبعت یوشع بن نون وصیٰ موسیٰ ﷺ. وافتربت النصارى على اثنتين وسبعين فرقةً: إحدى وسبعين فرقةً في النار، وواحدةٌ في الجنة وهي التي اتبعت شمعون وصیٰ عیسیٰ ﷺ». (الأمالی للطوسی: ص ۵۲۳، ح ۱۱۵۹).

گفتیم: از پیامبر ﷺ بپرس که وصیّش کیست؟ سلمان پرسید: ای پیامبر خدا! وصیّ تو کیست؟ فرمود: «سلمان! وصیّ موسی که بود؟». گفت: یوشع بن نون. فرمود: «بی‌گمان وصیّ و وارث من که بدھی مرا ادامی کند و وعده‌هایم را تحقق می‌بخشد، علی بن ابی طالب است».^۱

در روایت دیگری رسول خدا ﷺ حضرت علی ؑ را جانشین خویش در حیات و پس از وفات خویش معرفی فرمودند: ای علی! در حیات و پس از وفات، تو جانشین من برآمتم هستی. تو برای من، مانند شیث برای آدم و سام برای نوح و اسماعیل برای ابراهیم و یوشع برای موسی و شمعون برای عیسی هستی.^۲

پیامبر خدا ﷺ: من سرور پیامبرانم و علی بن ابی طالب، سرور او صیایر است. او صیایر پس از من، دوازده نفرزند که نخستین آن‌ها، علی بن ابی طالب و آخرینشان قائم است.^۳

پیشینه مخالفت با او صیایر پیامبران

پیامبر خدا ﷺ هنگامی که خدای عز و جل نازل کرد: «به پیمانم وفا کنید؛

۱. «فضائل الصحابة عن أنس بن مالك: قُلْنَا لِسَلْمَانَ: سَلِّ الْنَّبِيَّ ﷺ مِنْ وَصِيَّهِ؟ فَقَالَ لَهُ سَلْمَانُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ وَصِيُّكَ؟ قَالَ: يَا سَلْمَانُ، مَنْ كَانَ وَصِيًّا مُوسَى؟ قَالَ: يَوْشُعَ بْنُ نُونٍ. قَالَ: فَإِنَّ وَصِيًّيْ وَوَارِثِيْ، يَقْضِيْ دَيْنِيْ، وَيُدْجِزُ مَوْعِدِيْ عَلَيْ بْنُ أَبِي طَالِبٍ». (فضائل الصحابة لابن حنبل، ج ۲، ص ۶۱۵، ح ۱۰۵۲).

۲. «عنه ﷺ: يَا عَلِيُّ، أَنْتَ خَلِيفَتِي عَلَى أَمَّتِي فِي حَيَاةِ وَبَعْدِ مَوْتِي، وَأَنْتَ مَنِ يَكْشِفُ مِنْ آدَمَ، وَكَسَّامٌ مِنْ نُوحٍ، وَكَاسِمُاعِيلَ مِنْ إِبْرَاهِيمَ، وَكَيْوَشَ مِنْ مُوسَى، وَكَشَمْعُونَ مِنْ عِيسَى». (الأمالى للصدقى: ص ۴۵۰، ح ۶۹).

۳. «رَسُولُ الله ﷺ: أَنَا سَيِّدُ النَّبِيَّينَ، وَعَلَيْ بْنُ أَبِي طَالِبٍ سَيِّدُ الْوَصِيَّينَ، وَإِنَّ أَوْصِيَّيِّ بَعْدِيَ اثْنَا عَشْرَ، أَوْهُمْ عَلَيْ بْنُ أَبِي طَالِبٍ، وَأَحْرُهُمُ الْقَائِمُ ﷺ». (كمال الدين: ص ۲۸۰، ح ۲۹).

به پیمانتان وفا می‌کنم» (سوره بقره، آیه ۴۰)، فرمود: به خدا سوگند که آدم علیه السلام از دنیا رفت و از قومش بر وفای به فرزندش شیث، پیمان گرفته بود؛ اما به او وفادار نماندند و نوح از دنیا رفت و از قومش بر وفای به وصیش سام، پیمان گرفته بود؛ اما امتش وفا نکردند و ابراهیم از دنیا رفت و از قومش بر وفای به وصیش اسماعیل پیمان گرفته بود؛ اما امتش وفا نکردند و موسی از دنیا رفت و از قومش بر وفای به وصیش یوشع بن نون، پیمان گرفته بود؛ اما امتش وفا نکردند و عیسی به آسمان برده شد و از قومش بر وفای به وصیش شمعون بن حمّون صفا، پیمان گرفته بود، اما امتش وفا نکردند.

و من به زودی از شما جدا می‌شوم و از میانتان می‌روم، و از امتم درباره علی بن ابی طالب پیمان گرفتم؛ اما آنان نیز روش امتهای پیشین رادر مخالفت با وصی من و سرپیچی از او در پیش می‌گیرند. آگاه باشید که من پیمان را درباره علی، با شما تجدید می‌کنم. پس هرکس پیمان شکند. «هر کس به آنچه با خدا پیمان بسته، وفا کند، [خداؤند] به زودی پاداشی بزرگ به او می‌بخشد». (فتح، آیه ۱۵)^۱

۱. رسول الله ﷺ لَمَّا أُنْزِلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى «وَأَقْفُوا بِعَهْدِكُمْ» (بقره، آیه ۴۰):
 وَاللَّهُ لَقَدْ خَرَجَ آدُمُ مِنَ الدُّنْيَا وَقَدْ عَااهَدَ قَوْمَهُ عَلَى الْوَفَاءِ لِوَصِيَّهِ شَيْثٌ فَمَا فُلِيَّهُ، وَلَقَدْ خَرَجَ نُوحٌ مِنَ الدُّنْيَا وَعَااهَدَ قَوْمَهُ عَلَى الْوَفَاءِ لِوَصِيَّهِ سَامٌ فَمَا وَفَتَ امْتُهُ، وَلَقَدْ خَرَجَ إِبْرَاهِيمُ مِنَ الدُّنْيَا وَعَااهَدَ قَوْمَهُ عَلَى الْوَفَاءِ لِوَصِيَّهِ إِسْمَاعِيلَ فَمَا وَفَتَ امْتُهُ، وَلَقَدْ خَرَجَ مُوسَى مِنَ الدُّنْيَا وَعَااهَدَ قَوْمَهُ عَلَى الْوَفَاءِ لِوَصِيَّهِ يُوشَعَ بْنَ نُونَ فَمَا وَفَتَ امْتُهُ، وَلَقَدْ رُفِعَ عَيْسَى بْنُ مَرْيَمَ إِلَى السَّمَاءِ وَقَدْ عَااهَدَ قَوْمَهُ عَلَى الْوَفَاءِ لِوَصِيَّهِ شَعْوَنَ بْنَ حَمْوَنَ الصَّفَا فَمَا وَفَتَ امْتُهُ. وَإِنِّي مُفَارِقُكُمْ عَنْ قَرِيبٍ وَخَارِجٌ مِنْ بَيْنِ أَظْهَرِكُمْ، وَقَدْ عَهَدْتُ إِلَى امْتِي فِي عَلَيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَإِنَّهَا الرَّاكِبَةُ سُنَّتُ مَنْ قَبْلَهَا مِنَ الْأَئِمَّةِ فِي مُخْلَفَةٍ وَصِيَّ وَعَصِيَّ، أَلَا وَإِنِّي مُحْبَّذٌ عَلَيْكُمْ عَهْدِي فِي عَلَيٍّ، فَقَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ «وَمَنْ أَوْفَ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا» (فتح، آیه ۱۵) ... (معانی الأخبار: ص ۳۷۲، ح ۱).